

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 746

06.10.2020 г.

Град Ловеч

Окръжен съд – Ловеч

I състав

На 06.10.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА

Членове: ПОЛЯ ДАНКОВА
ПЛАМЕН ПЕНОВ

като разгледа докладваното от МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА Въззивно частно гражданско дело № 20204300500500 по описа за 2020 година

при секретаря ..... и като разгледа докладваното от съдия ВЪЛЧЕВА в.ч.гр.д.№ 500 по описа за 2020 г. на съда и за да се произнесе съобрази:

Производство с правно основание чл.413, ал.2 от ГПК.

Производството по делото е образувано по подадена частна жалба от „ЮБЦ“ЕООД – София против разпореждане № 724/07.08.2020 г. по ч.гр.д. № 300/2020 г. на Районен съд Луковит, с което отхвърлено заявление вх. № 3050/15.07.2020 г. на „ЮБЦ“ ЕООД – София с ЕИК 205680303 за издаване на заповед за изпълнение срещу З. П. Г. от гр.Луковит за сумата 313.95 лв., заедно с 82.74 лв. лихва за забава, поради неотстраняване на нередовности в обстоятелствената част на заявлението.

Изложени са доводи, че обжалваното разпореждане е неправилно и незаконосъобразно – постановено с противоречие с материалния и процесуалния закон. Моли съда да го отмени и даде задължителни указания на първостепенния съд за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение против длъжника.

От фактическа страна изтъква, че пред районния съд е образувано заповедно производство по реда на чл.410 от ГПК, със заявител „ЮБЦ“ЕООД с искане за издаване на заповед за изпълнение против З. П. Г. от гр.Луковит за сумата за сумата 313.95 лв., представляваща незаплатена далекосъобщителна услуга по договори с клиентски № 12831433003 от 27.12..2014 г., 28.04.2015 г., 25.09.2015 г., 09.02.2016 г., 14.03.2016 г., 13.02.2017 г. и 08.09.2017 г., сключени между длъжника и мобилния оператор „Българска телекомуникационна компания" ЕАД. Твърди, че с разпореждане от 17.07.2020 г. съдът е дал указания на заявителя в 3-дневен срок да отстрани

нередовностите му – да посочи вида на услугите, периодът на предоставянето им и стойността поотделно. Счита, че е изпълнил дадените с разпореждането на РС-Луковит указания за отстраняване на нередовностите с уточнителна молба. Не приема мотивите на съда и счита, че заповедният съд е длъжен да прочете и анализира представените му договори, тъй като това е целта и смисълът на закона. Излага, че в представените договори е описано всичко, което се твърди да е неясно, а именно посочени са вида на услугите, период на доставянето им и тяхната стойност. Твърди, че съдът в първоначалните си указания цитира разпоредбата на чл.260, ал.2, вр.ал.3 от ЗЕС, където е определено какво следва да съдържа подробната справка и изтъква, че след като информацията се дължи на потребителя месечно, то същата следва да му бъде предоставена и когато се претендира чрез съда плащане на задължения. Сочи, че в отхвърлителното си разпореждане заповедният съд обосновава извод, че пълната и точна информация за претенцията следва да е на разположение на длъжника и въз основа на нея той да направи избор - дали да оспори заповедта, дали да плати или да изчака нейното стабилизиране. Изтъква, че съдът не отчита, че съгласно чл.260, ал.1 от ЗЕС абонатите, когато го заявят изрично, имат право да не получават детайлизираната сметка. Според него в заявлението си е посочил претендираната сума от 313.95 лв., представляваща незаплатена далекосъобщителна услуга по цитираните договори, по които договори абонатът е предпочел услуги, изброени изрично в уточнителната молба. Според него услугите могат да се установят и при прочитането на договора, посочен е и периодът, за който се твърди, че същите не са заплатени. В този смисъл, след като заявителят прилага договорите с абоната към заявлението по чл. 410 ГПК и уточнява в молбата си от кои дати са договорите, какви далекосъобщителни услуги е предпочел абонатът по тях, каква сума се претендира за незаплатените услуги, за какъв период се претендира, не може да бъде споделен изводът, че длъжникът не може да направи своя избор как да процедира.

На следващо място твърди, че в напълно идентични случаи, първоинстанционният състав постановява актове, които противоречат един на друг. Позовава се на производството по ч.гр.д.№ 280/2020 г. по описа на РС-Луковит, като прилага само уточнителната молба, но не и разпореждането на съда.

Частната жалба е подадена в преклузивния едноседмичен от връчване на разпореждането от страна с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което настоящето производство е допустимо.

От представените по делото доказателства се установява, че производството по ч.гр.д. № 300/2020 г. по описа на РС – Луковит е образувано по постъпило заявление от „ЮБЦ“ЕООД - София за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК против З. П. Г. от гр.Луковит за сумата 313.95 лв. - главница и 82.74 лв. – обезщетение за забава за периода

27.08.2017 г. до 01.03.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението до изплащане на вземането и разносните в размер на 25.00 лв. – платена държавна такса и 180.00 лв. адвокатско възнаграждение. В т.12 от заявлението е посочено, че вземането произтича от договори за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски № 12831433003 от 27.12.2014 г., 28.04.2015 г., 25.09.2015 г., 09.02.2016 г., 14.03.2016 г., 13.02.2017 г. и 08.09.2017 г., сключени между длъжника и “БТК”ЕАД. С договор за цесия от 16.10.2018 г. вземането е прехвърлено от “БТК”ЕАД на „С.Г.Груп“ ЕАД - София, а то го е прехвърлило на заявителя с договор за цесия от 01.10.2019 г. Твърди, че длъжникът З. П. Г. е уведомена за двете цесии на осн. чл.99, ал.3 от ЗЗД на 24.02.2020 г. Към заявлението са представени и сключените договори.

С разпореждане № 613/17.07.2020 г., заповедният съд на основание на основание чл. 411, ал.2 от ГПК е указал на заявителя да отстрани констатираните нередовности, а именно: да конкретизира видът на предоставените услуги, стойността на всяка от услугите и за какъв период се отнася, като го е предупредил, че в противен случай заявлението ще бъде отхвърлено.

С писмена молба № 3372/03.08.2020 г. заявителя е уточнил, че главницата е за периода от месец 05.2017 г. до месец 08.2017 г. и касае неплатени месечни абонаментни такси за всяка една от посочените услуги и в нея не е включена неустойка. Посочено е, че сумата от 82.74 лв. представлява начислена мораторна лихва върху главницата.

С обжалваното разпореждане № 724/07.2020 г. по ч.гр.д. № 300/2020 г., РС-Луковит е отхвърлил заявлението изцяло. В мотивите си заповедният съд е приел, че с уточняващата молба заявителят не е индивидуализирал услугите, като ги е назвал с общото понятие „далекосъобщителни услуги“, като не държи сметка за въведената терминология със ЗЕС от 2007 г. Посочено е, че част от поисканата информация се съдържа в приложените към заявлението доказателства, но съдът няма задължение да ги анализира и извлича от тях твърденията на заявителя.

Настоящата инстанция споделя изцяло направения от районния съд извод и намира частната жалба за неоснователна. Следва да се отбележи, че по отношение критериите за редовност на заявлението, разпоредбата на чл.410, ал.2 от ГПК изрично препраща към чл.127, ал.1 и ал.3 от ГПК. В тази връзка и с оглед характера на заповедното производство - едностранното и формално, редовното заявление следва да съдържа конкретна информация за индивидуализиращите вземането елементи - основание, размер, от какво произтича, фактическите обстоятелства по възникването, съществуването и изискуемостта му, като съгласно чл.411, ал.2, т.2 от ГПК, заповедният съд следва служебно да извърши проверка дали искането не противоречи на

закона и добрите нрави. Съдебният състав счита, че с така подаденото заявление и уточнителната молба след констатиране на неговите нередовности, не са изпълнени изискванията за индивидуализиране на претенциите. Въпреки дадените конкретни и ясни указания от районния съд, заявителят е посочил единствено вида на услугата – далекосъобщителни услуги, по силата на които абонатът е ползвал мобилна гласова услуга и телевизионна услуга за периода от м.май 2017 г. до м.август 2018 г., въпреки че от приложените към заявлението доказателства се установява, че се касае за отделни договори с различен предмет. Жалбоподателят не е изпълнил указанията на заповедния съд да посочи вида, стойността и периода на всяка услуга. Следва да се отбележи, че тези указания са съобразени с действащите законови разпоредби на ЗЕС. Съгласно цитираните разпоредби операторът е длъжен при поискване ежемесечно да предоставя на абоната подробна писмена информация за ползваните услуги, заедно с първичен счетоводен документ. Касае се за информация, която вече следва да е налична към момента на подаване на заявлението.

На следващо място следва да се посочи, че не е конкретизирана и мораторната лихва по всеки един от договорите, като в заявлението нейният размер е посочен като глобална сума за всеки месец. Съдебният състав счита, че в заявлението и в уточняващата го молба частният жалбоподател неправилно е определил претенцията си с общото понятие „далекосъобщителни услуги“, а не с терминологията на ЗЕС от 2007 г., където тези услуги се определят като: телефонни разговори, кратки съобщения, мултимедийни съобщения, телевизия, интернет и др. и по този начин пълно, точно и ясно могат да бъдат отграничени една от друга.

Неясни са и твърденията на заявителя относно придобиване на вземането. За да е налице изискуемо и ликвидно вземане срещу този длъжник, е нужно в заявлението да се изложат обстоятелства относно изпълнението на изискванията на чл.99, ал.3 от ЗЗД. В случая „ЮБЦ“ ЕООД е посочило в заявлението си, че длъжникът е уведомен за двете цесии на една и съща дата - 24.02.2020 г., но не е отбелязано по какъв начин е станало това. Съгласно изискването на чл.410, ал.3 от ГПК, към заявлението следва да се приложат и договорите за цесия, като част от относимите към претенцията документи, обосноваващи легитимацията на заявителя като титуляр на вземането, но такива липсват.

Съдът не следва да обсъжда наведените доводи за противоречиво решаване на идентични казуси от същия съдебен състав, тъй като представянето само на уточнителна молба без крайния акт, не може да доведе до извод за твърдяното възражение.

Поради изложените съображения, Ловешки окръжен съд намира, че обжалваното разпореждане по ч.гр.д. № 300/2020 г. на Районен съд Луковит като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно разпореждане №724/07.08.2020 г. по ч.гр.д. № 300/2020 г. на Районен съд Луковит.

Определението е окончателно и неподлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____